

- 6) Zarzut szósty dotyczący błędu co do prawa, jako że Rada wywnioskowała na podstawie tego, że strona skarżąca jest przedsiębiorstwem publicznym, iż udziela wsparcia finansowego rządowi irańskiemu.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący nieścisłości materialnej dotyczącej okoliczności faktycznych, jako że strona skarżąca nie jest spółką należącą do państwa ani przez nie zarządzaną i strona skarżąca nie udzielała wsparcia finansowego rządowi irańskiemu.
- 8) Zarzut ósmy dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady proporcjonalności, jako że ograniczenia nałożone na przysługujące stronie skarżącej prawo własności i na jej prawo do prowadzenia działalności gospodarczej są nieproporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu. Strona skarżąca podnosi, że zamrożenie jej funduszy nie realizuje zamierzonego celu, ponieważ nie jest ona zaangażowana we wdrażanie programu jądrowego przypisywanego rządowi irańskiemu.
- 9) Zarzut dziewiąty dotyczący braku podstawy prawnej dla rozporządzenia wykonawczego nr 945/2012 (4).
- 10) Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze nr 945/2012 dotknięte jest brakiem właściwości i brakiem uzasadnienia.

(1) Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), w brzmieniu wynikającym ze sprostowania.

(2) Decyzja Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 19, s. 22), w brzmieniu wynikającym ze sprostowania.

(3) Decyzja Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58).

(4) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2013 r. — Bank of Industry and Mine przeciwko Radzie

(Sprawa T-10/13)

(2013/C 79/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank of Industry and Mine (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci E. Glaser i S. Perrotet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 8 decyzji Rady nr 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. w zakresie, w jakim zmieniono w nim art. 20 lit. c) decyzji 2010/413/WPZiB;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady nr 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. w zakresie, w jakim dodano w nim spółkę BIM do ujętego w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB wykazu podmiotów, które mają być objęte środkami w postaci zamrożenia funduszy;
- równocześnie stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. w zakresie, w jakim dodano w nim spółkę BIM do wykazu podmiotów, które mają być objęte środkami w postaci zamrożenia funduszy, w załączniku IX do rozporządzenia 267/2012;
- uznanie, że nie mają zastosowania względem BIM rozporządzenie nr 267/2012, decyzja 2010/413/WPZiB, zmieniona przepisami decyzji 2012/35/WPZiB i 2012/635/WPZiB wprowadzającymi, a następnie zmieniającymi lit. c) do art. 20 decyzji 2010/413/WPZiB i umieszczającymi stronę skarżącą w wykazie zamieszczonym w załączniku II;
- i posiłkowo przy założeniu niestwierdzenia nieważności art. 1 pkt 8 decyzji nr 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. w zakresie, w jakim zmieniono w nim art. 20 lit. c) decyzji 2010/413/WPZiB, uznanie, że nie ma on zastosowania wobec BIM;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów, które są co do istoty identyczne z podniesionymi w sprawie T-9/13 National Iranian Gas Company przeciwko Radzie lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2013 r. — ANKO przeciwko Komisji

(Sprawa T-17/13)

(2013/C 79/43)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat B. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska